

2024-10-15, Enskede

Ert diarie nr: LI2024/01332

Remissinstans:

Svenska Djurskyddsföreningen
Sandsborgsvägen 55, 122 33 Enskede,
Tel: 08-783 03 68

Till Regeringskansliet – Remissvar ”Hund under kontroll” (LI2024/01332)

Svenska Djurskyddsföreningen välkomnar förslaget att stärka myndigheternas verksamhet genom att göra vissa ändringar i tillsynslagen och djurskyddslagen.

Det är positivt att länsstyrelsen får utökade befogenheter för att kunna utreda, fatta beslut och följa upp efterlevnad av tillsynslagen för hund och katt. Det är viktigt att det blir en skyldighet för den som är föremål för kontrollen att lämna den hjälp och de uppgifter som behövs för att lagen ska upprätthållas. Vi välkomnar att länsstyrelsens myndighetsansvar angående omhändertagna djur utökas och tydliggörs.

Vi anser att länsstyrelsen vid behov ska tilldelas ytterligare medel för omhändertaganden då bedömningen är att mer tid och resurser kommer behöva läggas på arbete med tillsynslagen. Vi delar inte synen att dessa resurser ska tas från annat djurskyddsarbete.

Gällande akuta avlivningar

Vi anser inte att polisen ska ta beslut om akut avlivning om lidandet inte motsvarar beskrivningen i ”Nödavlivning i vissa fall”, Djurskyddslagen 9 kap. 4 §. Om ett djur behöver avlivas måste det finnas en tydlig veterinärmedicinsk anledning och/eller beslut efter mentaltest eller annan anledning som länsstyrelsen beslutar om efter omhändertagandet. Bedömning av akut sjukdom eller skada och grad av lidande bör utföras av den yrkesgrupp som har kompetens i detta område, det vill säga av legitimerade veterinärer.

Länsstyrelsen bör få ta beslut om avlivning av omhändertagen hund enligt 12 a §, 2a, 2b, 2c innan det finns laga kraft. Detta för att hundar som länsstyrelsen anser varken kan omplaceras eller säljas inte ska riskera bli uppstallade under längre tid i väntan på eventuella överklaganden från djurägaren.

Nytt förslag på tillägg för att stärka lagförslaget om tillsyn över hundar och katter

Vi anser att det är nödvändigt att införa ett nytt brott. Brottet ska vara att inte ha lämnat korrekta kontaktuppgifter till den som hunden orsakat en skada. Detta nya brott liknar då den skyldighet som idag finns i trafikbrottslagen när man varit inblandad i en olycka. Denna lagändring bör göras då det blir allt vanligare att hundägaren eller innehavaren vägrar uppge sina

kontaktuppgifter till den som blivit skadad eller fått sitt djur skadat eller dödat. Uppgifterna är väsentliga för att den skadelidande i ett senare skede ska kunna kräva ersättning för vård eller veterinärkostnader och för att tillsynsmyndigheterna ska kunna genomföra sina skyldigheter. Ansvaret i tillsynslagen är i dessa fall idag tyvärr skenbar.

Nytt förslag på ändring i 8 §, Lag (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter

Vi föreslår att 8 § i tillsynslagen (2007:1150) avkriminaliseras och ersätts med en sanktionsavgift. Paragraf 8 i tillsynslagen bör omarbetas för att passa länsstyrelsens handläggning med sanktionsavgift. Detta skulle leda till en förenklad och effektivare handläggning för Länsstyrelserna och Polismyndigheten. Polismyndigheten skulle få ett nytt brott i tillsynslagen att utreda, att inte uppge korrekta kontaktuppgifter, men samtidigt slippa utreda brott mot 8 § i tillsynslagen.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter

- 11 § - Vi instämmer med förslaget men skulle vilja ha ett tillägg: att om djurägaren eller innehavaren av hunden inte lämnar korrekta kontaktuppgifter anser vi att detta ska kunna vara grund för omhändertagande och hundförbud (15 §).
- 12 a § - Vi anser att Länsstyrelsen bör få ta beslut om avlivning av omhändertagen hund enligt 12 a §, 2 a), b), c) innan det finns laga kraft.

Vi instämmer i följande förslag:

- 11 a §
- 11 b §
- 11 c §
- 11 d §
- 11 e §
- 12 §
- 15 §
- 15 a §
- 15 b §
- 18 a §
- 18 b §
- 18 c §
- 18 d §
- 18 e §
- 18 f §
- 18 g §
- 20 §
- 20 a §

Förslag till lag om ändring i djurskyddslagen (2018:1192)

9 kap

- 8 a § - Vi instämmer med att polismyndigheten ska kunna ta beslut om att avliva ett akut omhändertaget djur utan att invänta beslut från länsstyrelsen. Vi instämmer även med

sista stycket att polismyndigheten ska få besluta om att avliva djuret även om djurägaren inte kan kontaktas eller motsätter sig avlivningen.

Delar av första och andra stycket bör omformuleras. Risken som det nu är formulerat är att beslut om avlivning som tas utan veterinärs bedömning kan ifrågasättas i efterhand. Polisens kompetens vid bedömning av behov av avlivning motsvarar inte en legitimerad veterinärs yrkeskompetens. Formuleringen ”om det är möjligt att nå en veterinär inom skälig tid” är också öppen för tolkning och kommer ge varierande bedömningar. Vid akuta omhändertaganden är det inte ovanligt att djurägare redan hyser ett visst agg mot den myndighet som beslutar eller verkställer omhändertagandet. Otydligheter i denna paragraf kan spä på denna antagonism. Vi anser att en akut avlivning alltid ska ske efter konsultation med veterinär. Om detta inte är möjligt måste undantaget motsvara formuleringen i ”Nödavlivning i vissa fall” 4 §, kap 9, Djurskyddslagen att djuret är ”**svårt** sjukt eller skadat”. Bedömning av veterinär ska alltid vara prioriterat. Svenska Djurskyddsföreningens erfarenhet av fall där djur omhändertas är att dessa djur prioriteras av veterinärkåren och sannolikt kommer få en rimligt snabb bedömning och vård eller avlivning.

Kap 9 - Vi instämmer i följande förslag:

- 6 §
- 6 a §
- 8 b §
- 9 §